

Şubat 2009 Jeopolitik

kapak
kapak kapak

İSRAİL-FİLİSTİN MÜCADELESİ ve GAZZE FELAKETİ: ARALIK 2008 AKTÖRLERİ, ALGILAMALAR ve UYGULAMALAR

 Doç. Dr. Oya Akgönenç

Gazza'lı
Filistinliler şu
günlerde

amansızca bir savaşın
içindeler. Kendilerinden kat,
kat üstün, iyi teçhizatlı, talimli
bir ordu ile mücadele
ediyorlar. İsrail ordusu,
Gazza'ya F-16 uçakları ve
helikopterlerle saldırıyor
(askeri anlaşmalarımız icabı
Konya ovasında talimlerini
yaparak hazırlanan uçaklarla).
Belli nokta vuruşları ile en
önemli liderleri vuruyor.
Tünelleri havaya uçuruyor,
mezuniyet merasimine
katılan öğrencileri katlediyor.
Filistin idarecilerini(Hamas
grubunu) Gazza'da temizliyor.
Şimdiye kadar 1200'ün
üstünde sivil öldü ve 5000'e
yakın da yaralı mevcut.

Neden ve Nasıl:

İsrail ordusu, belli yerleri vurarak Gazze
Filistinliler'inin liderler kadrosunu yok etmeye çalışıyor.
Ne var ki şu anda ki liderler ölünce mutlaka yerlerine
başkaları dolduracaktır ve gelenler daha da sert, daha
da kararlı olacaktır. Yapıcı bir diyalogu yürütme
şanslarını, İsrail bu şekilde kendi eliyle yok etmiş
olmaktadır.

İsrail hükümeti hava saldırılarının sebebini
olarak Gazze'den fırlatılan füzeleri göstermektedirler.
Bunlar el yapımı, ev'lerde üretilen füzeler ama bu
durum İsrail'e istediği gerekçeyi vermiş olmaktadır.
İsrail, bütün dünya'ya çok tedirgin olduğunu, "füze
saldırısı" altında bulunduğunu ve "buna karşı da
Gazze'ye saldırarak, bunu yapanları tamamen
bitirmedem durmayacaklarını" ilan etmiş ve
hazırlıklarını tamamlayarak, askeri hareketi
başlatmıştır.

İsrailin askeri harekate geçeceğini, hem Avrupa
devletleri ve hem de Amerika bilmekteydi. Ürdün ve
özellikle Mısır da biliyordu. Bu sebeple, tek kaçış veya
kışkık kapısı olabilecek "Refah kapısını" sıkıca kapatmış
ve askerini alarma geçirmişti. Nitekim, İsrail hava
saldırısı başlayınca, o kapıdan kaçıp kurtulmak isteyen
Gazza'lı Filistinli'yi Mısır askerleri vurup, durdurdular.
Bir tanesi açılan bu "dost uyarı ateşi ile" öldü, diğerleri
yaralı olarak ele geçtiler.

Nedense Avrupa ve ABD'de ki medya
kanallarının birçoğu İsrailin verdiği açıklama olan
"saldırı altındayız, başka çaremiz kalmadı" izahatını en
yüzeysel şekli ile kabul edip, olayları sorgulamadan
düz haber olarak vermeye devam etmiştir.

Hamas, 2006da yapılan seçimi %71 gibi bir
oranla kazanmıştır. Seçim neticeleri belli olduğu ve
kesinleştiği andan itibaren İsrail ve ABD bu sonucu
tanımayacaklarını ve kazanan Hamas ile
çalışmayacaklarını ilan etmişlerdir. Seçilen Filistinli
parlamenteler birkaç gün içinde toplanarak gözaltına
alınmış ve hapishanelere-konulmuştur. Hala da orada

bulunmaktadırlar. Bunun yanı sıra İsrail, Gazze'de toplanan vergilerin tümü olan 50 milyon dolara da el koymuştur. Bu para ile okul, hastane, gıda, ilaç gibi şeyler temin edilmekteydi ve bu Gazze halkından toplanan vergilerdi. İsrail seçimi kazandıkları için ve onlarla çalışmak istemediği için bu paralara el koydu. Dışardan Gazze'ye para ve yardım yollamak isteyenlere de açık ve sert bir ihtar yaparak bunu yapmalarını söylemiştir. Bütün bankaların pek çoğunun ellerinde olduğu hatırlanırsa ne demek istedikleri de daha iyi anlaşılabilir olur.

Açlık ve ilaç sıkıntısı çekmeye başlayan Gazze'lilere elden para gönderme girişimleri de Mısır ve El-Fetih örgütü tarafından başarı ile önlenmiştir. Kendilerini riske atarak para getirmeye çalışanlar yakalanmış, üstlerinde ki paralara Mısır ve El-Fetih tarafından el konulmuştur. Böylece yardımlar Gazze'ye ulaşamamıştır. Ancak uluslararası baskı sonucunda bazı aynı yardımların geçişine izin verilmiştir.

Bu Gazze saldırısı başladığına, İsrail Savunma bakanı Ehud Barak, " Hamas'ı tamamen imha etmeden ve bitirmeden durmayacağız" şeklinde beyanlar vererek niyetlerini açıklamış bulunmaktadır.

27 Aralık 2008 Cumartesi günü hava saldırı başlamıştır. İkinci haftasından itibaren de tanklarla Gazze'ye girilmiştir.

Hatırlanması gereken hususlar:

Bu amansız mücadelede bazı acı gerçeklerin altının çizilmesi gerekmektedir:

Aylardır hatta yıllardır devam eden Gazze ambargosu ile zaten orada yaşayanlar son derece zayıf ve dayanıksız hale gelmişlerdir.

Gazze içinde de bazı zayıf karakterler, işgal güçleri ile işbirliği yaparak casus olarak çalışmışlardır.

İsrail, el-Fetih mensuplarının da yardımı ile Gazze'deki halk liderlerinin evlerini ve gıda ve ilaç getirmek için kazılan tünellerin yerlerini belirlemiş ve sonra da hepsini bombalamıştır.

El-Fetih üyeleri açıkça, "siz ortalığı temizleyin, sonra bizler istediğiniz gibi iyi ve uyumlu bir yönetim kurunuz" şeklinde beyanlar vermişlerdir.

Bombalanan tüneller, dışarıdan yiyecek, su, ilaç getirmek için kullanılan "can damarları" idi. Şu ana kadar 40 tanesi imha edilmiş, geri kalanlarda kullanılmaz hale gelmiş bulunmaktadır.

Gazze'de bütün idari binalar ve idareyi anımsatan tüm kişiler yok edilmiştir. Gazze tam bir harabeye dönmüştür.

Denizden gelerek gıda ve ilaç getirmek isteyenlere, İsrail sahil koruma botları saldırmakta ve zarar vererek, geri dönmelerini sağlamaktadır. Böylece

dışarıdan gönderilen gıda, ilaç ve sair ihtiyaç maddeleri deniz yolu ile de Gazze'ye ulaşamamaktadır.

Libya ilaç ve gıda dolu bir uçağı Mısır'a göndermiş ama Mısır uçağın inmesine izin vermemiştir. (İsrail'le yaptığı anlaşmalara uyarak)

Suudi Arabistan bir uçak dolusu yardım yollamış ve bir de yaralıları almak için bir hastane uçağı göndermiştir ama Mısır bunların inişe izin vermemiştir. Ancak, Dünya kamu oyu'nun baskısı sonucunda hastane uçağı inebilmiş ve yaralıları götürmüştür.

Mısır, Gazze'lilerin çıkabileceği tek kapı olan kendi tarafında ki "Refah kapısını" sıkıca kapatmıştır. Çıkmaya çalışanları da vurmaktadır.

Türkiye'nin yolladığı gıda ve kurbanlar Batı Şeria üstünden İsrail hükümetinin bilgisi ile geçebilmiştir. Refah kapısından da bazı Türk yardım gruplarının mallarına uzun beklemelemlerden sonra geçiş izni verilmiştir.

Ne yazık ki ABD ve İngiltere açıkça Gazze üstündeki bu askeri hareketi onaylamış ve açıkça İsrail hükümetine arka çıkmışlardır.

Almanya, İtalya ve Çek cumhuriyetleri de bu gruba katılmış bulunmaktadır.

Bu arada Arap birliği toplanarak herşeyden önce "ateş-kes" çağrısı yapmış ve sonra da El-Fetih ile Hamas arasında bir barış ve işbirliği çağrısında bulunmuşdur. Aynı zamanda Müslüman devletler organizasyonu ve Birleşmiş Milletler de "ateş kes" çağrısında bulunmuşlardır. Bütün bu çağrılar sonuç alamamış ve İsrail tam 22 gün Gazze'yi "dövdükten" sonra tek taraflı olarak "ateş kes'e" karar vermiştir.

Arap ülkelerinin şu anda "bildiri yayınlamaktan öte" yapabilecekleri bir şey görünmemektedir. Pek çoğu tamamen ABD etkisinde veya ABD askeri üslerinin olduğu yerler olup, zaten başka birşey yapmalarına pek izin verilmemektedir.

Hayli karanlık bir gelecek Gazze halkını beklemektedir. Bunu hem komşuları ve hem de kendileri bilmektedir. Buna rağmen ve tüm amansız şartlara rağmen mücadeleye devam edeceklerini bildirmişlerdir. İsrail askerleri Gazze topraklarından çekilmedikçe de ateş kes'i kabul etmeyeceklerini bildirmişlerdir.

Şu anda Gazze'liler bütün Filistinliler için mücadele etmektedirler. Onların bu azmi ve yıkılmaz kararlılığı, Batı Şeria'da ki Filistinlileri çok etkilemekte ve yavaş yavaş onları, El-Fetih'ten soğutmaktadır. Yine, dünya'nın her yerinde halk ilk defa olarak Filistinliler için sokaklara dökülmüş bulunmaktadır. Protestolar Avrupa, Orta Doğu, Asya devletler, Latin Amerika devletlerinde yer almakta ve böylece uluslararası bir protesto niteliği kazanmaktadır.

Şubat 2009 Jeopolitik

ABD'de ilk defa olarak birçok şehirde Filistinliler lehine miting ve protestolar yapılmaya başlanmıştır. Mücadele şu anda medya ve internet sitelerine de sızmış ve bu işe birçok diğer milletten kişiler de karışmış bulunmaktadır.

Milletler ve hükümetler farklı tutumlar içerisinde. Sonuçta kimin ağı basacağı yakında olayların gelişmesi ile anlaşılacak ve bu son derece ilginç bir gelişme olacaktır.

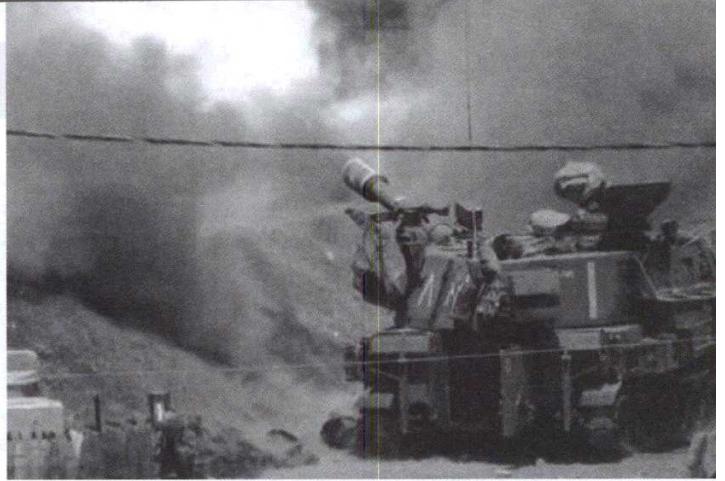
Türkiye de halk, her ilde meydanlara dökülmüş durumdadır. Miting yapma becerisini Saadet Partisi elinde tutmaktadır. İstanbul Çağlayanda 4 Ocak 2009'da yapılan miting aslına her kesimden kimsenin bulunduğu, 200'e yakın Sivil Toplum Kuruluşunun ve Spor kulüplerinin "gençlik gruplarının" da katıldığı bir miting olmuş ve Orta Doğu'da ve Müslüman ülkelerde çok ses getirmiştir. Türkiyeden yükselen protestoların çokluğu ve gücü İsrail'i ve taraftarlarını oldukça şaşırtmış olduğu, kendilerinin ifadelerinden anlaşılmaktadır.

Olayları bugünkü konuma getiren olgular:

Kısa bir özet yapmak gerekirse:İkinci Dünya Savaşı sırasında Nazilerin milyonlarca Yahudi'yi gaz odalarında soykırıma uğratmasından sonra, Avrupa'nın Yahudiler için güvenli bir yer olmadığı ortaya çıkmıştır. Savaşın sonuna kadar bu duruma göz yuman, katı mülteci politikalarıyla Holocaust'a dolaylı yoldan adeta katkıda bulunan ABD Başkanı Roosevelt, savaş sonrasında Batı'nın diyetini, Müslüman Arapların ödemesini uygun bularak bu konudaki ilk adımı atmıştır.

İkinci Dünya savaşının galibi ve Avrupanın kurtarıcısı rolünde ki ABD, Filistin'e İngiltere'den 250 bin Yahudi'nin 'derhal' Filistin'e girmesine izin verilmesini ve göç limitlerinin kaldırılmasını talep etmiştir. O sırada, İngiltere bu toprakların idare ve mandasını elinde tutmakta idi.

İkinci Dünya Savaşından iki yıl sonra bile Filistin'de İngiliz askerleri ölmeye devam etmiştir.Bunun sebebi de Filistine göç etmiş olan Yahudilerin kurdukları çetelerle İngiltere hükümetine bazı isteklerini kabul ettirmek için kullandıkları terror metodudur. İngiltere, Birinci ve İkinci Dünya Savaşı sırasında Avrupa Yahudilerine, birbiriyle çelişen taahhütler vermiş olup, içinden çıkılmaz bir duruma düşmüştür. Yahudi çetelerinin İngilizlere saldırması bu sebeplere dayanmaktaydı. Birde onları Filistin'i terk etmeye zorlamak istemekteydiler. Bu saldırıları ve terör olaylarını durduramayan İngiltere sonunda bu konuyu 1947'de Birleşmiş Milletler'e (BM) götürmek zorunda kalmıştır.

Aynı yıllarda Filistin Topraklarında ki durum:

O tarihte(1947) Filistin topraklarında yaklaşık 1 milyon 200 bin Arap ve sadece 600 bin Yahudi yaşamaktaydı. Paylaşılacak istenen coğrafya çok küçüktü. Buna rağmen ABD ve Avrupa devletleri Filistin'i parça parça da olsa aşağı yukarı eşit iki parçaya bölen bir planı BM Özel Siyasal İşler Komitesi'ne sunmuşlardır. Filistin'i bölme girişimi daha önce bu toprakların İngiliz mandası olduğu yıllarda da düşünülmüş ve bazı planlar hazırlanmıştı. Yeni BM'ler planı, yüzölçümü bakımından Araplar için daha önceki Peel Komisyonu'nun önerisinden daha olumsuz/ geri bir durum öngörmekteydi. Kudüs'ün, BM denetimine konması tavsiye edilmekteydi. Lakin, Kudüs'ten vazgeçmek her iki taraf için de kabul edilemez bir çözümdü. Buna hem Araplar, hem de Yahudiler itiraz etmişlerdir.

Araplar gelişmelere ve bu yeni plana şiddetle karşı çıkmışlardır. Yahudiler ise bu planı kabul etmişlerdir. Plan Birleşmiş Milletler genel kuruluna gelince, planın kabul edilmesi için gereken üçte iki oy ilk turda toplanamamıştır. Yahudi Ajansı'nın lobicileri, Amerikalı yetkilileri de seferber ederek Yunanistan, Liberya, Haiti ve Filipinleri özel yöntemlerle ikna ederek diğer turlar için gerekli çoğunluğu sağlamayı başarmışlardır. Böylece, BM kararı ile yeni bir devlet ortaya çıkmıştır.

29 Kasım 1947 tarihinde BM Genel Kurulu'ndaki oylama da 13 ret, 33 kabul (10 üye yoktu) oy verilmiştir. Bu oylama sonucunda alınan 181 (II) nolu kararla Filistin, Arap ve İsrail devletleri arasında bölünmüştür;İsrail adına bir devlet ortaya çıkmıştır. Filistin'de ki azınlıkların korunması garanti altına alınmış; bireysel göçler ve vatandaşlık hakları konusunda tanımlar yapılmış; Kudüs'e uluslar arası özel bir statü verilmiştir. Filistin'in ekonomik entegrasyonu için uluslar üstü çabalardan söz edilmiştir. Yine, bu karara göre her iki devlet de, daha önce Filistin'in taraf olduğu tüm uluslararası anlaşmalar ve konvansiyonlara bağlı olacakları belirtilmiştir. Böylece Balfour Deklarasyonu bir kerre daha teyit edilmiş ve bağlayıcılık kazanmıştır. Şöyle ki, Balfour Deklarasyonu kendi başına hiçbir hukuki bağlayıcılığa sahip bulunmamaktaydı ama bu oylamaların sonucunda anlaşmanın bir parçası haline getirilmiş bulunmaktaydı.

Arapların Felaket'inin başlangıcı:

Araplar BM'ler kararını reddetmişlerdir. Binlerce yıldan beri üstünde yaşamakta oldukları bu Filistin topraklarının başka devletlerin kararları ile alınıp, yeni bir devlete verilmesini; kendi toprakları üstünde başka bir devletin kurulmasını ve topraklarını onlarla bölüşmeye zorlanmayı kabul etmeyeceklerinin ifade etmişlerdir. Ne yazık ki uluslararası camia'da kimse bunu dikkate almamıştır.

Yahudi tarafının da buna cevabı, 1937'den beri zaman zaman başvurdukları tedhiş eylemlerini sistematik hale getirmek olmuştur.

1948 yılı boyunca İsrail istihbarat örgütü **Hagannah, İrgun, Lehi ve Stern** gibi terörist çetelerin şiddet eylemleri sonucu yüzbinlerce Filistinli evlerinden ve topraklarından kaçmak zorunda bırakılmıştır. Bu terör eylemlerinden en büyüğü 9-11 Nisan 1948'de **Deir Yassin** köyünde gerçekleşmiştir. Filistinliler arasında "büyük kaçış" böylece başlamıştır. Filistin tarihinde buna 'Nakba' (Büyük Felaket) adı verilmektedir.

Siyonistler 14 Mayıs 1948'de İsrail Devleti'ni ilan etmişlerdir. ABD ve İngiltere birbiri ardına İsrail'i tanımışlardır. BM üyesi hiç bir ülkeden Balfour Deklarasyonu'na yönelik bir eleştiri ve protesto gelmemiş ve böylece, deklarasyon zımnen uluslar arası hukukun bir parçası haline gelmiştir. Böylece oylama ile sun'î olarak yaratılan İsrail Devleti'nin kuruluşu uluslararası hukuk teamülleri açısından 'meşru' hale getirilmiştir.

Bunu takip eden süreç'te, 1948-1949 yılı içinde Arap-İsrail savaşı olmuş ve bunu İsrail tarafı kazanmıştır. Batı Şeria denilen bölge ile Gazze Şeridi böylece İsrail'in egemenliğine girmiştir. Böylece İsrail, Filistinlilere verilen toprakların da bir kısmını işgal ederek, BM'nin kendilerine verdiği daha büyük bir toprağı ele geçirmiştir.

İsrail, 1949'da, Manda Hükümeti tarafından Filistin'e uygulanan anlaşmaların artık geçerli olmadığını ilan etmiş ve tek başına o toprakları yönetmek istediğini belirtmiştir. Bu arada bol, bol Balfour deklarasyonundan istifade etmiştir ama daha sonraki yıllarda Balfour deklarasyonunun yazılışında ki ifade belirsizliklerini de istediği gibi kendi lehine kullanmıştır. Bu uygulamanın tek taraflı kullanılmasının

örneği şöyle gösterilebilir: Balfour Deklarasyonu'nun Yahudi yurdu ile veya Siyonist Organizasyon/Yahudi Ajansı ile ilgili taahhütlerine atıfta bulunulurken, Yahudi olmayan halklara (Filistinli Araplar) verilmiş olan teminatlar hiç bir zaman İsrail tarafından hatırlanmamış ve uygulanmamıştır.¹

Bu şartlar altında ortaya çıkan ve sürekli savaşlarla genişleyen İsrail şu anda Filistin toprakları'nın hemen hemen %90'na sahip duruma gelmiştir.²

Bugün Filistin'in içinde dört, Filistin'in dışında ise beş milyon civarında olmak üzere dünyada toplam 9 milyon Filistinli Arap yaşamaktadır. Filistin'in dışındakilerin tamamına yakını, Filistin'in içindekilerin de yarıya yakın bir kısmı mülteci durumunda olup, tehciye tabi tutulmuş, göçe zorlanmışlardır.

Filistin topraklarının toplam yüzölçümü 28.220 km²'dir. Bunun bir bölümünü Nakab çölü oluşturmaktadır. Burası hala ihya edilmemiştir ve ihya edilmeye de müsait değildir. Sadece bazı bölümleri otlak olarak ve küçük çaplı tarım için kullanılmaktadır. Bir de İsrail bu çölü Filistinli tutsakları atmak için kurduğu bazı zindanlar ve meşhur Dimona nükleer santrali için arsa olarak kullanmaktadır. Gazze şeridi ise 4 km genişliğinde 10 km uzunluğunda uzunca bir şerittir. Bu 40 km² içerisinde 5 ayrı kamp veya yerleşim bölgesinde bir buçuk milyon Filistinli Arap çok zor şartlar altında yaşamaktadır.

Hamas'ın Ortaya Çıkışı ve Gelişimi:

Filistinliler uzun yıllar direniş hareketlerini, El-Fetih (al-Fatah) bayrağı altında yürütmüşlerdir. O zamanlar El-Fetih başka Arap ülkeleri içinde üslenmiş durumda idi. Ama bu örgütün Mısır'dan çıkartılışı ve Mısırın (Enver Sadat bu imzadan kısa süre sonra Mısır'da süikast'a kurban gitmiştir) İsrail ile barış imzalamasından sonra oradan aldığı yardımı kaybederek hayli zayıflamıştır.

İlerleyen yıllarda Avrupa devletleri ve ABD'nin girişimi ile yapılan "barış girişimleri" ve hazırlanan "yol haritaları" sebebi ile El-Fetih, İsrail ile bir iş-birliğine zorlanmış ve zamanla tamamen etkisiz hale gelmiştir. Kuruluş ideolojisinden çok ayrılan bu örgüt yani FKÖ(Filistin Kurtuluş Örgütü (aynı zamanda El Fetih olarak

1- Kaynak: W. T. Mallison, Jr., "The Balfour Declaration: An Appraisal in International Law", Ibrahim Abu Lughod, *The Transformation of Palestine*, Evanston, Northwestern University Press, 1971'in içinde, s. 61-110; *Documents on German Foreign Policy, 1918-1945, Series D, Volume XIII*'ten aktaran Walter Laquer ve Barry Rubin, *The Israel-Arap Readers*, Penguin Book, 2001, s. 51-55; Philippe Matter, *Mufti of Jerusalem: Al-Hajj Amin Al-Husayni and the Palestinian National Movement*, Diana Pub Co, 1988; Michael R. Fischbach, *Records of Dispossession: Palestinian Refugee Property and the Arab-Israeli Conflict*; Columbia University 2003; Steven PressGlazer, "The Palestinian Exodus in 1948", *Journal of Palestine Studies*, Vol. 9, No. 4. (Summer, 1980), s. 96-118; Dominique Lapierre/Larry Collins, *Kudüs...Ey Kudüs, E Yayınları*, 2002 (Belgesel roman).

2- Gösterilen 4 etaplı haritalara bakınız. Yeşille gösterilen yerler Filistinlilere ait olan topraklar olup, sonuçta ortaya çıkan beyaz alanlar da İsrail'in işgal etmiş olduğu topraklardır. -"Palestinian loss of land 1946 to 2000"

bilinir) zamanla yolsuzluklara, para ve güç istismarına karışmış, durgun hale gelen her örgüt gibi için, için dejenere olmuştur. El-Fetih'in dünyaca tanınmış liderleri Yasir Arafat son yıllarında adeta İsrail'in elinde "esir" haline gelmiş ve sonunda "tutsak" olarak da ölmüştür. Olayı izleyenlerin genel kanaati kendisinin yavaş, yavaş "zehirlenerek" öldürüldüğü yolunda olmuştur. Arafat'ın yerine geçen Mahmut Abbas, tamamen İsrailin yörengesi olacak şekilde bir politika izleyerek 2008 yılının sonuna kadar başkanlık yapmıştır. Görevi 2008 sonunda sona ermiş bulunmaktadır.

Filistin halkının gözünde, FKÖ zamanla "Filistinliler için bir kurtuluş meşalesi" veya "gücü" olmaktan çıkıp, İsrail'in "işbirlikçisi" olan bir teşkilat haline gelmiştir. FKÖ'nün bıraktığı boşluğu, adını ilk kez 1983'te duyuran '**Al-Harekat al-Muqawama al-İslâmîya fi Filistin (Filistin'deki İslami Direniş Hareketi)**, kısa adıyla HAMAS almıştır.

Cihat ideolojisinin doğuşu ve genel kabulü:

HAMAS, Filistin'in kurtuluşunun cihatla olacağına inanmaktaydı. Özellikle de o tarihe kadar gelişen olaylar "görüşme ve diyalog'un" bir çözüm sağlamadığını gözler önüne sermiş bulunmaktaydı. Dolayısıyla İsrail'le görüşmeler yapılmadı. Uzun bir siyasetçilik dönemi ardından **İkinci İntifada** başladı fakat bu da başarılı olamadı. İsrail ise El-Fetih dışında bir grubu tanımak veya onun ruhani reisi ile görüşmek niyetinde değildi.

HAMAS'ın ruhani lideri Şeyh Ahmed Yasin (tekerlekli sandalyeye mahkum, yaşlı bir lider) ilk defa zehirlenmeye çalışılmış ama zehirlenmeden

kurtulunca busefer silahlı saldırıya uğramıştır. Şeyh Yasin 22 Mart 2003 sabahı cami çıkışında İsrail helikopterinin attığı füze saldırısı ile öldürülmüştür.

Arkasından, onun yerine geçen halefi, Abdülaziz Rantissi de yaklaşık bir ay sonra 17 Nisan 2003'te aynı şekilde öldürülünce, HAMAS'la İsrail'in arası iyice açılmıştır.

İsrail için 2004 yılı kasım ayında Yaser Arafat'ın ölümüyle başlayan ve Ocak 2005'te Mahmut Abbas'ın devlet başkanlığıyla devam eden siyasî süreç pek de iyi bir dönem olmamıştır. Bu süreç'te pekçok siyasi hatalar yapılmıştır.

Sabık Yaser Arafat yönetiminin yolsuzluk ve kötü yönetim hikâyelerinin ayyuka çıktığı bir ortamda, HAMAS temiz siyaset vaat ederek, daima halkın

FKÖ seküler(laik) bir örgüttür ama HAMAS, Gazze Şeridi'ndeki mülteci kamplarında faaliyet gösteren Mısır'ın köklü ve eski Müslüman Kardeşler örgütü'nün bağrından çıkmıştır. FKÖ içinde müslüman Araplar olduğu kadar, Hristiyan Araplar da mevcuttur. Hatta Komünist veya Ateist olanlar bile vardır. Hamas ise ağırlıklı olarak Sünni Filistinlilerin kurduğu bir örgüttür. Yıllar sonra, kuruluşunda İsrail'in payı olduğu iddia edilmiştir. Böyle bir olayda, İsrail'in amacı, dolaylı şekilde FKÖ'nün gücünü kırmak ve iki teşkilatı birbirine kırdırmak olduğu düşünülmektedir. Nitekim 2006 ve 2007 yıllarında aynen bu düşünülen durum gerçekleşmiştir.

Ancak, 14 Aralık 1987'de başlayan İntifada'dan (Ayaklanma) ile Hamas politika sahnesinde ki yerini tam olarak almıştır. O günlerde

yanında ve yardımıyla olarak **25 Ocak 2006'da yapılan parlamento seçimlerini kazanmış ve 132 sandalyeli Filistin Meclisi'nde 74 sandalye elde etmiştir.** Seçimler açık ve şeffaf bir şekilde, uluslararası gözlemciler nezaretinde yapılmıştır. tamamen dürüst ve demokratik bir seçim olmuştur. Mahmud Abbas'ın El Fetih hareketi 45 sandalyede kalmıştı. İsrail bir süre için Gazze'nin tamamından ve Batı Şeria'nın da bir bölümünden çekilmek durumunda kalmıştır. Bu olay da, halk tarafından HAMAS'ın başarısı olarak kabul edilmiştir.

Bu arada , Mart 2006'da El Kaide'nin, İsrail'i Filistin'den çıkarmak için yaptığı cihat çağrısına, HAMAS cevap vermemiş hatta onunla işbirliği yapmayı reddetmiştir. Hamas'ın hedefinin sadece işgal altındaki toprakları kurtarmak olduğunu ilan etmiştir. Lakin, İsrail bu beyana itibar etmemekte ısrar etmiştir. Halkın demokratik yollardan seçmiş olduğu Hamas'ı tanımamakta ve onunla çalışmayı red etmekte devam etmiştir. Bu mihval üstünde gelişen olaylar, durumu bu günlere getirmiştir.³

27 Aralık 2008'den beri Gazgede Yaşanan Felakekelt:

Dördüncü haftasına girmiş bulunan Gazze olayları devam etmektedir. İsrail'in de Birleşmiş Milletler (BM) veya BM Güvenlik Konseyi kararını ciddiye alıp, dinlemeye niyeti olmadığı ortada görülen bir gerçektir. Gazze üzerine askeri saldırıların, kendi belirledikleri sonuçlar gerçekleşene kadar devam edeceğini ilan eden İsrail yetkilileri, bu tutumları ile BM'lerin kararlarını pek de umursamadıklarını belirtmekte ve adeta BM'e, "kendi işinize bakın" diyerek meydan okumaktadırlar.

BM Güvenlik Konseyi'nin almış olduğu "Ateş-kes" kararına rağmen savaş devam etmiştir. Hatta, İsrail saldırılarını daha da arttırmıştır. Gazze'den de roketler atılmaya devam etmektedir.

Ancak 17 Ocak Cumaertesi akşamı İsrail, "tek taraflı olarak ateş kes'e karar vereceklerini" bildirmiştir. İsrail böylece, karşısında direnen Gazze'lileri "hiçe saydığını, adam yerine koymadığını" belirtmeye çalıştığı gibi, "BM'i de pek kale almadığını ve ancak kendi istediği zaman ateş kes'i uygulayacağını" dünya'ya ilan etmiş bulunmaktadır. Dolayısı ile nereden bakılırsa bakılsın bu tutumun, diplomatik gelişmelere pek de yardımcı olmayacağı ortadadır.

Bu arada, Arap Birliği üye olan devletler toplanıp, bir deklarasyon yazmanın dışında pek birşey yapamamışlardır. Diğer İslam ülkelerine gelince yaptıkları eylemler protestoların ve yardım kampanyalarının ötesine geçmemektedir.

Birleşmiş Milletler genel kurulu ise toplanıp, vasat bir karar alabilmiş ama genel kuruldan, İsrail'e karşı güçlü bir kınama bile çıkartamamıştır. BM Güvenlik Konseyine gelince, onlar da bir "ateş-kes" kararı çıkartmışlar ama ABD bu kararda çekimser kalmıştır. Kısacası, bir gariplikler manzumesi olan bu durumun dikkatle incelenmesinde yarar vardır.

İnceleme Merceği Altında :

a) Arap ve İslam ülkeleri:

Herhangi birşey yapabilecek durumda olan ülkeler Sudi Arabistan, Mısır ve Ürdün olarak sıralanabilir. Bunların her üçü de çok büyük ölçüde ABD etkisinde bulunan yönetimlere sahiptirler. Birçok konuda ve özellikle de İsrail konusunda bağımsız karar veremeyecek hükümetlerdir. Amerikan etkisi o derece geniş ve derindir ki mesela Mısır, Gazze'de ki felaket'ten etkilenen Mısır halkının protesto gösterilerini önlemek amacı ile altmış beş bir asker ve polisi sokaklarda görevlendirmiştir. Yani İsrail'karşı değil, kendi insanına karşı tedbir almıştır.

Gazze'de üstlerine atılan fosfor bombalarından canlarını kurtarmak için kaçarak Mısır sınırında ki "Refah kapısına" koştan Gazze'lileri durdurmak için Mısır kapıyı sınıksız kapatmış ve artan uluslararası baskı karşısında başkan Mübarek, "Ancak İsrail izin verirse açarım" demiştir.

Ürdün krallığı'na gelince o da tamamen ABD ve İngiltere'nin baskı ve etkisi altında olan bir rejime sahiptir. Diğer körfez ülkeleri ise askeri ve siyasi açıdan güçsüzdür. Pek çoğunda da Amerikan askeri üsleri mevcut olup, onların herhangi bir konuda kıpırdayacak, hatta söz söyleyecek halleri yoktur.

Irak, en büyük Arap ülkesi olmasına rağmen, altı yıldır işgal altına bulunmaktadır. Irak, içten içe çökertilmiş, nerede ise üç parçaya bölünecek bir enkaza dönüşmüştür. Kendini toparlayabilmesi yakışık bir asır sürebilir.

3- Kaynak: İhsan Dağı, Ortadoğu'da İslam ve Siyaset, Boyut Yayınları, İstanbul 2002; Murat Erdin, Hizbullah ve HAMAS (Düşünceleri, Örgüt Yapıları ve Eylemleriyle), Kastaş Yayınları, 2002

Suriye, İranla birlikte ABD tarafından sürekli "parya devletler" olarak adlandırılan ve her an bir saldırı tehdidi altında olan ülkelerden arasındadır. Suriye kısa bir süre önce "Golan tepeleri" konusunda İsraille anlaşma yapmaya çok yaklaşmış hatta Türkiye bu konuda "ara bulucu" rolü oynamıştı. Gazze olaylarından sonra bütün bunlar çok geride kalmış, hükmünü yitirmiş olaylar haline gelmiştir.

Arap ülkelerinin pekçoğunda ki krallık veya şeyhik yönetimleri Hamas'ın sunduğu ve tamamen halk tabanına dayanan idare modelinden fena halde rahatsız olup, büyük ölçüde çekinmektedirler. Dolayısı ile de Hamas'a yardım etmeye pek gönüllü değillerdir. Buna rağmen korktukları bu olay Arap ülkelerinde, halk arasında "derin bir dip dalga" olarak gelişmeye devam etmektedir. Etkisi mutlaka yakında görülecektir. Burada Arap idarecilerin ve halklarının olayları "algılamaları" ve sonuçta ortaya çıkan "uygulamaların" ne kadar farklı olduğu rahatça görülebilmektedir.

Çeşitli sebeplerle bir türlü ortak payda'da birleşemeyen Arap devletlerinin sonuçta gerçekleştirebildikleri tek olay, "ateş kes, barış ve masada çözüm çağrısı" yapan bir bildiri yayınlamak olmuştur.

İslam ülkelerinin birçoğu 19 ve 20ci yüzyıl Batı sömürgeciliğinin kurbanı olmuş ve pekçoğu ancak II.D.Ş sonunda bu durumdan kurtulabilmiştir. Ama ne yazık ki bir çoğu siyasi olarak sömürgeci'lerden kurtulduğu halde, 21. yüzyılda hala onların "zihni sömürgesi" durumunda yaşamaya devam etmektedir.

Hepsinin ortak noktası da, halk kitleleri ile idareciler arasında büyük görüş farklarının olmasıdır. Genelde bir "kimlik" sorununun da yaşandığı bu ülkelerin bir çoğundaki aydın, Batı kafası ile düşünen ve kendi halkını küçük gören bir yapıdadır. Bu sebeple de "dünya olaylarını Batı gözlükleri ile gören Batı medyasının yorum ve haberlerini gerçek gibi kabullenme temayülü içindedirler.

Gazze felaket sırasında da büyük algılama farkları ortaya çıkmıştır. Bir örnek vermek gerekirse, hiç sömürge olmadığı halde Türkiye de bile bazı medya mensupları'nın olayları yansıtmış şekli çok dikkat çekicidir. Mesela, haberler Gazze'lilerden geliyorsa, "iddia edildi" şeklinde gizli bir şüphe ile ifade edilmekte ama diğer kaynaklardan geliyorsa "böyle dendi" diyerek bir güven göstergesi ile sunulmaktadır. Bazen adeta yabancı bir basının aynen yansımaları gibi anlatımlara rastlanmaktadır. Bazen de inanılmaz yorumlarla zihinler karıştırılmaktadır.

b) Avrupa, Amerika ve Birleşmiş Milletlerin Tutumu:

II. Dünya Savaşı (II.D.S.) sırasında birçok yalnızlıklara imza atan Batı devletlerinin bugünkü davranışları adeta "vicdan rahatlatması" türünden davranışlar haline gelmiştir. Savaşın galibi olan ülkeler Birleşmiş Milletleri, Güvenlik Konseyini, Dünya Bankasını ve IMF'yi kurmuşlar ve yepyeni bir dünya düzeni meydana getirmişlerdir.

1947 de Birleşmiş Milletlerin kararı ile de İsrail denen bir devlet Filistin toprakları üstünde kurulmuştur. O tarihten itibaren de sistemli terör, kitle öldürmeleri, toprak işgalleri ve Filistinli Arapların kitleler halinde başka ülkelere sürülmeleri sonucunda bugünkü İsrail ortaya çıkmıştır. Toprakların bir kısmını satın alarak, büyük bir kısmını işgal ederek, kuruluştan bu yana geçen 60 yıl içinde sürekli büyüyerek, Filistin'in topraklarının %90'nına sahip olmuştur.

Bugün, kendisine hayat ve vatan veren Birleşmiş Milletler kuruluşunu zerre kadar dinlemeyen ve BM'lerin aldığı kararları asla uygulamayan bir İsrail mevcuttur.

Gazze saldırılarını kınamak amacı ile toplanan BM genel kurulu çok hareketli ve gergin geçmiş ve raporlar okunmuştur. Resmi BM'ler kayıtlarına göre 27 Aralıktan 17 Ocak 2009'a kadar geçen 22 gün içerisinde Gazze'de ölü sayısı 1203'e ve yaralı sayısı da 5,320 kişiye ulaşmıştır. Bu ölçüsüz saldırı karşısında "BM genel kurul başkanı Miguel D'Escoto Brockmann, "bu durdurulamayan olay, bir soykırımdır" ifadelerini kullanmıştır.

BM genel kurul başkanı daha sonra İsrail başkanı Ehud Olmert'in davranışlarını kastederek, "Olmert, BM'lere, kendi işinize bakın ve bizim işimize burnunuzu sokmayın" demektedir diyerek, olaylar duyduğu infialini belli etmiştir. Arkasından ilave ettiği sözler daha da önemlidir: Miguel D'Escoto,"doğumunu ve varlığını Birleşmiş Milletlere medyanın olan bu devletin bu derece fütursuz ve küstah olabileceği ve bu genel kuruldan çıkacak kararları bu kadar hiçe sayması, inanılması zor bir durumdur" diyerek BM'ler camiasının hissiyatını belirtmiştir.

Olayların BM'lerde "algılanması" bu şekilde olmakla birlikte, Birleşmiş Milletlerin elinde hiçbir yaptırım gücünün olmadığından Gazze olayları karşısında çaresiz duruma düşmesi engellenememektedir. Bu durumu gayet iyi bilen İsrail de BM'ler kararlarına hiç aldırılmamaktadır. Son 60 yılda Filistinle ilgili olarak alınan BM kararlarının hiçbirini de uygulamamıştır. Böylece BM'de algılama ne olursa olsun, uygulama bir "hiçtir".

Avrupa devletlerine gelince, bunların pek çoğu "İsrail'in kendini savunma hakkı vardır" tezinin arkasına saklanmaktadır. ABD, İngiltere, Fransa ve Almanya ve Baltık ülkelerinde hem II.Dünya Savaşı dönemiyle ilgili olarak duydukları vicdan azabı'nı dindirmek amacı ile hem de çok etken olan Yahudi lobisi'nin, medyası'nın ve para gücü'nün etkisi altında bu şekilde siyasi kararlar vermektedirler. Dolayısı ile kendi tutum ve algılamalarında değişiklik yapmak için bir sebep görememektedirler. Batının "algılaması" ve "uygulamaları" işte bu şartlar altında gerçekleşmektedir.

İsrail ise açık hava hapishanesine çevirdiği Gazze şeridi içine sıkıştırdığı Filistinliler'le tam bir savaş yürütmektedir. Üstelik hapishanesinin bütün çıkış kapılarını sınıksız kapatıldıktan sonra. Sırf bu olay bile Cenevre İnsan hakları beyannamesine aykırı bir harekettir. Bu beyannameye göre, kimsenin "ölümden kaçma" çabasına böylesine bir set çekilemez. Böyle bir engelleme mevcut savaş hukukuna da aykırı bir durumdur. İsrail bunu yapmakta ve Mısır da bu suç ortak olmaktadır.

Gazze'liler dışarıdan normal gıda ve ilaç ihtiyaçlarını karşılayamamaktadırlar çünkü 18 aylık aşkıncı üstlerinde ağır bir ambargo uygulanmaktadır.Yüzlerce kişi ve çocuk bu sebeple hayatlarını kaybetmişlerdir. Hayat için gerekli olan gıda ve ilaçları temin için tüneller kazarak Mısır topraklarına ulaşan Gazze'liler oradan yaşamları için "cansuyu" niteliğindeki şeyleri temin etmişlerdir. Ama İsrail'in Gazze saldırıları sırasında İsrail 40 kışur tuneli kullanılmaz hale sokmuştur. Gazze'lilere bırakılan tek yol: TOPLUCA ÖLMEKTİR.

Saldırıların dörüncü haftasında, İsrail BM'lerin kullanımını yasakladığı beyaz fosfor bombalarını (bunlara Hell Fire deniliyor)Gazze'de kullanıldığına dair haberler gelmiştir. Çünkü dışarda ki hastanelere ulaştırılan hastaların bilinmeyen ve dehşet verici bir şekilde yanmış olduğu gözlemlenmiş ve pek çoğu dab u yaralar sebebiyle hastanede ölmüştür.

İsrail bu bilinmeyen(!) bombaları Gazzelilerin en kalabalık oldukları noktalara atarken ve helikopterlerle okul ve hastanelere saldırırken, İsrail tarafında bir kalabalık sınırda ki güvenli bir tepeye çıkıp, piknik yaparak, bombalamaları seyretmiş ve her bomba düştükçe sevinç nidaları ile olayı kutlamışlardır. Bu da onların olayları "algılanması" ve "uygulamaları"

olmuştur. Bu anlatılan hadise New York'ta yayınlanan "Times" mecmuası elemanları tarafından görüntülenerek makale şeklinde yayınlanmıştır. Birçok medya kanallarında Times muhabirinin çektiği piknik ve seyir fotoğrafları yayınlanmıştır. Bizler de bu şekilde olaydan haberdar olduk.⁴

Gazze Saldırısı: Kod adı Dökme

Kurşun:

İsrail'in 27 Aralık 2008'den beri sürdürdüğü askeri hareketin kod adı "**Operation Molten Lead**" yani "**Dökme Kurşun**". Verilen kod adlarına dikkat etmek gerekir.⁵ Bunun bir çocuk masalından ve/veya çocuk şiirinden alınmış bir mısra olduğu yine kendi yazarlarından Uri Avnery tarafından söylenmektedir. Uri Avnery aslında "barışçı" bir yazardır. "Peace Now" yani "Hemen Barış" adlı barış ve diyalog yanlısı bir grupta yer almaktadır. Esasen bu grubun da kurucusudur. Barış yanlısı gruplar bu askeri operasyondan çok rahatsızlık duymaktadırlar. Bu şekilde büyük bir fırsatın kaçırıldığına inanan bu grup, yıkımdan ziyade yapıma inanmaktadır. Ama, ne yazık ki İsrail siyasetini kontrol eden bunca "şahin" arasında sözleri pek geçmemektedir. Avnery'nin bahsettiği mısraya dönmek gerekirse, hemen "neden bu mısra? Bunun anlamı nedir?" diye sormak gerekir. Bunun birkaç yorumu olabilir:

- Hikayede bir tehlike zamanında o vakte kadar sadece küçük bir oyuncak olan bütün dökme kurşun askerler, "**canlanarak**" harekete geçerler ve sahiplerini tehlikeden korurlar. – (nitekim bu 22 günlük saldırı sırasında İsrail sadece bütün yedek askerlerinin savaşa sürmekle kalmamış, Avrupa ve Amerikada yaşayan Yahudi gençleri de yardıma çağırılmıştır.)

- Diğer bir anlam da şu olabilir: Operasyon o kadar ezici olacaktır ki, sonunda karşısında ki düşmanı kendine boyun eğen ve onun dediğini sorgulamadan **yapan dökme kurşun askere** çevirecektir. – (Gazze'lileri tam anlamı ile ezmek ve ruhsuz hale getirmek operasyonu)

- Bir başka anlamı ise acımaz bir şekilde can acıtmak ve düştüğü yeri delip, eritmek ve mavh etmek olabilir. Kızgın eritilmiş kurşun genelde matbaalarda kullanılmaktadır. Kazara ele veya ayağa dökülünce acısı tahammülsüz olup, döküldüğü yeri eritip, sakat

bırakırdı. –(İsrail'in kullandığı **yeni silahların insanları tanınmayacak hale getirdiği, çok derin bir şekilde yaktığı ve hatta bazı binalarda bulunan cesetlerin eriyerek, iskelet haline geldiği rapor edilmiştir**) (Bu haberler dünyanın çeşitli yerlerinde 15, 16 ve 17 tarihli gazete haberlerinde çıkmış ve Dünya dehşete düşmüştür.)

Hangi anlam olursa olsun, askeri operasyon ölçsüz şiddet kullanımının unutulmaz bir örneği olarak tarihe geçmiş bulunmaktadır.

On sekiz aydır gıda, su, ilaç ve enerji sıkıntısı çeken ve büyük bir ambargo altında birçok can kaybeden Gazze'lilere karşı tam techizatlı, karınları tok, arkaları pek, silahları güçlü İsrail ordusu saldırıya geçmiştir. 22 gün ve gecedir devam eden saldırıda hedef alınanlar çocuklar, kadınlar, okullar, hastaneler ve diğer yerlerdir. Vurulmayan ne Birleşmiş Milletlerin okulları, ne medya merkezleri kalmıştır. Zaten hareket Gazze polis akademisi mezuniyet töreninde diplomalar dağıtılırken, okulu vurarak başlatılmıştır. Hala da devam etmektedir.

Sivil halk öldükten sonra da İsrailin izahı:" Hamas liderleri halkın yoğun olduğu yerlere saklanıyorlar. Biz aslında nokta vuruşu ile onları vurmak için bomba atıyoruz ama bu arada istemeden sivil halk ölüyor." Şeklinde olmaktadır. Kısacası," kusura bakmayın, kazara yapılmış bir katliam" deniliyor ve Batı devletleri ve BM'ler camiası da "eh, olacak o kadar! Sonuçta İsrail'in kendini savunma hakkını ve ihtiyacını tanıyoruz" diyorlar. Nitekim Olmert, "sivil halktan, kazara onları öldürdükleri için özür bile dilemiştir." (18/1/2009) Hepsi birer algılama ve uygulama meselesidir.

Diğer taraftan vicdan sahibi yüzlerce cesur doktor, hemşire, çeşit gönüllü yardımcılar, cesur sivil toplum örgütlerinin mensupları bu alev ve ateş alanı içinde, günlerce bir lokma yemeden, yaralananlara yardım etmek ve onları kurtarmak için çırpınmaktadırlar. Pek çok cesur gazeteci ve kameramen de olayları ve olanları ilk elden dünya'ya vererek, insanlığın tamamen ölmediğini dünya'nın gözleri önüne sermeye çalışmaktadırlar.

4- *TiMes* dergisinde yer alan "Gazze Sınırı: İsraililer Saldırlara Tezahürat Yaptı" adlı makaleden alınan bilgiler. Resimler verilemedi. Makaleden başlıklar: **ÇOCUKLAR İÇİN SALINGAÇ KURDULAR, BOMBALARIN PATLAMALARINA ALKIŞ TUTTULAR** :

"Arabalarına dolmuş aileler, bu arada çocukları için ağaçların dallarına salıncıklar kurup çocuklarının hoşça vakit geçirmesini sağladılar. Yanlarında yiyecek içecek de götüren İsraililer, havaların açık olmasından yararlanarak saatlerce Gazze üzerine düşen ateş yağmurunu, bombaları, topçu ateşini izlediler....."

5- Uri Avnery is an Israeli peace activist who has advocated the setting up of a Palestinian state alongside Israel. He served three terms in the Israeli parliament (Knesset), and is the founder of Gush Shalom (Peace Bloc), (Barış yanlısı bir grubun üyesi olup, 3 dönem milletvekilliği yapmış bir kişidir. 'barış Bloğu'nun kurucusudur.)

Ateşkes ve Sonrası:

İsrail, 17 Ocak 2009 gecesi tek yanlı olarak "ateş kes" ilan etmiştir. Hernekadar, İsrail dışişleri bakanı Tzipi Livni, "asla üstümüzde herhangi bir uluslararası baskı yok" dese de, tüm dünyada sessiz, sedasız büyüyen güçlü bir "dip dalga"nın varlığını artık herkes hissetmektedir. Bu dip dalga büyük değişikliklerin habercisi olacak niteliktedir.

Hamas'ın da derhal ateş kesmesi istendi. Hamasın şartlarını birkaç noktada toplamak mümkündür. İsrail askerinin Gazze topraklarından çekilmesi, etraflarında ki ambargonun kaldırılması ve Gazze'ye giriş sağlayan beş kapının acı olarak, ülkenin bir hapisane görünümünden kurtulması.

İsrail ise herşeyden önce Hamas'ın elindeki ev yapımı füzelerin atışının durdurulması ve İsrail halkının "güven hissinin" tekrar ihdas edilmesi ve Kapıların açılmasına karşı da Hamas'ın elinde ki esirlerin serbest bırakılmasını talep etmektedir.

Şartları tam anlamı ile değerlendirebilmek için bazı rakkamlara bakmakta yarar vardır. 22 gün içinde 17 Cumartesi gecesi itibariyle Gazzede Filistinlilerden 1203'in üstünde kişi ölmüştür. Bunun üçte biri çocuk ve bebeklerdir. **(yani gelecek nesil öldürülmektedir)** diğerleri de sivil halk ve her yaşta insanıdır. Filistinli 5320 kişi de o bilinmeyen silahlarla yarlanmış, yanmış ve sakat kalmış durumdadır. Yaralıları maalesef hızla ölmektedir. Herhalde 18 Pazar günü ölü sayısı daha da yükselmiş bulunmaktadır. Diğer taraftan, ev yapımı onca roket atışına karşın 10 İsrail askeri ve 3 sivil ölmüş bulunmaktadır.⁶

Gazze'de gündürlendir enerji yoktur. Yiyecek bitmiştir, doktorlar dahil herkes aç çalışmaktadır. Hiç bir yerden çıkış mümkün değildir. Mısır Rafah kapısını günde birkaç saatin dışında açmamaktadır. Onun da kendine göre sebebi: Gazzede yaşayan veya yaralananların mesuliyeti'nin İsrail'e ait olduğu ve kapıyı açarlarsa, İsrail'in bu yaralı ve açlara bakma görev ve mesuliyetini Mısırın omuzlarına yıkıp, gideceğinin, bu sebeple kapıyı sınıksız kapalı tutukları doğrudur. Bu da onların olayları ve mesuliyetleri algılama ve uygulama yollarıdır.

Şimdi bütün bu bilgilerin ışığında ateş kes şartlarına ve tarafların tepkilerine bakmak ve ondan sonra bir değerlendirme yapmak gerekmektedir.

Ateş-kes'i İsrail 17 Ocak gecesi saat 22:00den sonra ilan etmiştir ama 18 Ocak Pazar sabahı (ateş kes'ten 2 saat sonra) atış ve saldırılar yine başlamıştır. Ateş kese rağmen İsrail askeri Gazze'nin hiçbir yerinden çekilmemiş hatta kıpırdamamıştır. Bu şartlar altında Gazze'lilerin silah bırakması adeta tümü ile

teslim olup, herşeyi kabul etmek anlamına gelmektedir. Gazze'liler de bunu kabul etmemektedirler. Cumartesi gecesi bir Gazze'linin CNN muhabirine dediği gibi: "nasıl olsa hepimizi öldürecekler. Öldürüp, topraklarımıza el koyacaklar. Esir gibi ölmektense, hiç olmasa mücadele ederek, Özgürlüğümüz ve Vatanımız için ölüyoruz." Bu sözler bütün dünya'nın dikkatle düşünmesi gereken sözlerdir.

İlk saldırı gayet hesaplı bir biçimde hemen Christmas'tan 2 gün sonra başlatılmıştır. Dünya liderlerinin çoğunun tatilde olduğu ve kolay, kolay New York'a dönüp toplantı yapamayacağı bir vakitte yapılmıştır. Hesaba göre, BM toplanana kadar İsrail zaten Gazze'yi bitirecekti.

Ne var ki, bu da olmamıştır. İsrail, Gazze'yi bitirememiştir. 1967 savaşında İsrail ordusu karşısında 6 gün dayanamayan 4 Arap ülkesiyle karşılaştırıldığında bu 40 km2 içine sıkışmış bir avuç Gazze'li tüm gücü ile saldıran İsrail ordusuna 22 gündür direnmektedir.

Hesapların bir diğeri de yaklaşan seçimlerle ilgilidir. 9 Şubatta yapılacak seçimlerde Ehud Barak gücünü arttırmaya çalışmaktadır. İsrailde yapılan bir hesaba göre Gazze'de ki her 80 ölü Barak'a parlamentoda bir sandalye kazandırmaktadır. Dolayısı ile 22 gün sonunda 1203 ve artı ölü ile durumu garantilenmiş görünmektedir. Bu bir "seçim savaşır" denebilir. Bu da seçim açısından algılamalar ve uygulamalar kategorisine giren hesaplamalardır.

Bugün İsrail'in en güçlü gazetelerinden biri olan Haaretz bile artık "Vurmanın durması, Yardımın yapılması zamanıdır" şeklinde başlık atarak, idarecilere oldukça güçlü tavsiyelerde bulunmaktadır. "Haması cezalandıracağınız kadar cezalandırdınız, ama şimdi durup, yardım etmek, destek vermek zamanıdır ki Gazze halkı sizinle barış yapmaktan birşeyler umsun" denilmektedir.⁷

Haaretz artık daha önce El Fetih grubu için yapılan hataların tekrarlanmamasını istemektedir. Mesela Yasir Arafat'ın ölümünden sonra başa geçen Mahmut Abbas için o zamanın başbakanı Ariel Sharon, "Abbas artık 'yolunmuş tavuğa döndü' istese de bir şey yapamaz. Dediğimizi yapmak zorundadır" diyerek alay etmiş ve aşşağılamıştır. Böyle bir hata tekrarlanmamalıdır demektir.

Hamas ise böyle bir muameleye maruz kalmaktansa ölmeyi tercih edeceklerini 17 Ocak Cumartesi gecesi CNN'de dünya'ya haykırmıştır.

İsrailde aklı başında ki siyasetçiler de artık aynı hataların tekrarlanmamasını ifade etmekte ve yeni girişimlere ihtiyaç olduğunu vurgulamaktadırlar.

6- CNN – Amerika. Gece 24 :00 haberin'de verilen son resmi rakkamlar.

7- "A Long – Term deal on Gaza is needed", Haaretz editorial, www. Haaretz.com.

Bu arada ABD'de bulunan İsrail dış işleri bakanı Tzipi Livni ABD ile özel bir anlaşma imzalamıştır. Buna "Memorandum of Understanding" denilmektedir. Dışarıdan Gazze'ye silah ve mühimmat sokulmaması için ABD'nin yardım ve desteğinin sözünü veren bu anlaşma Yahudi halkının İsrail'in içinde kendini daha güvende hissetmesini sağlayacağına inanılmaktadır.⁸ denilmektedir.

Mısır hemen böyle bir anlaşmanın tarafı olmadığını vurgulamıştır. Tabii, NATO'da böyle bir işlemin içine girecek durumda ve yetkide değildir. Bu anlaşma tamamen ABD ile İsrail arasında ki bir anlaşmadır.

Yapılması Gerekenler:

a) İsrail'in dışında ki komşu ülkelerin yapacakları:

Bu ara bölge devletleri de duruma yardımcı olacak planlar hazırlamakta ve çalışmalar yapmaktadırlar. Ortada bir **Mısır Plânı** mevcuttur. Hem ABD ve hem de Fransa bunun başarılı olmasını istemektedirler. Hatta "gayretlerinden" dolayı Fransız cumhurbaşkanı Sarkozy , Mısır Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek'i tebrik etmiştir. Bu planın gerisinde

Amerikan planlaması olduğu söylenmektedir.

Diğer taraftan Katarda toplanan Arap Birliği'nin hazırladığı ve Katarın sunduğu bir **Katar Plânı** da mevcuttur.

Bir de, Türkiye'nin çeşitli OrtaDoğu başkent'lerinde yaptığı temalarla geliştirdiği bir Türk planı hazırlanmış bulunmaktadır. Hamas yetkilisi'nin ifadesine göre "en dengeli ve uygulanabilir teklif ve plan **Türk Plânıdır.**"⁹

Sonuçta, hangisinin kabul göreceği küresel ve bölgesel politikaların sonunda önümüzde ki haftalarda belli olacaktır.

Her ne olursa olsun, sadece slogan atıp, konuşmanın ötesinde daha etkili , daha kalıcı tedbirler, eylemler ve uygulamalara gidilmelidir. Bölge devletleri, Türkiye dahil olmak üzere İsrail ile olan tüm ilişkilerini ve Orta Doğu'da ki gelişmeleri göz önünde alarak değerlendirmelidir.

Türkiye'nin bunlara ilaveten İsraille yaptığı askeri anlaşmalara ve bunların sonuçlarına bakması gibi bir sorumluluğu da mevcuttur. Eğer Konya ovasında talim yapan uçallar gidip, Gazze'lileri vurdularsa, bu pek de kabul edilebilir bir durum yaratmamaktadır.

8- yukarıda bahsi geçen ana yazıda bu analiz yapılmıştır.

9- "Abu Zuhri'nin ifadeleri", <http://ikhwanweb.com>

Bir de TBMM'de nedense çıkartılamayan **müşterek bildiri** konusu hayli ilginç bir durumu ortaya koymaktadır. Üstünde düşünülmesi gerekir. Kim, neyi, niçin geciktirmekte veya yapmak istememektedir?. Bu noktada da halk ile seçilmişler arasında ki algılama ve uygulama farkları ortaya çıkmaktadır.

Bu arada "birbirlerinin ayaklarına basarak,koşup parlamentoda ki "Türkiye-İsrail Dostluk grubuna" üye olan milletvekillerine de hangi dostluğa binaen bunu yaptıkları sorulmalıdır. TBMM de 550 millet vekili mevcuttur. Türk-İsrail Parlamento dostluk grubuna bu dönem 316 kişi üye olmuştur. Bu dostluk grubu'nun, diğer dostluk gruplarına kıyasla neden daha çok tercih edildiği hakikaten incelenmesi gereken bir husustur. Bu grubun üyelerine ne gibi bir yararı olmuştur? Üyelerin grupta ne gibi etkileri olmuştur?savaşı mı durdurmuşlardır?yoksa bu konuda olumlu bir girişimde mi bulunmuşlardır? Yapıcı ve barışçıl tavsiyelerde mi bulunulmuştur? Yahut da bu grup sadece gezilere ve ticarete odaklaşan bir grup haline mi gelmiştir? Bu gruba üye olanlar acaba kendilerini seçen halkı ne şekilde ve ne kadar temsil ettiklerini düşünmüşlermi dir?. Halkın temsilcisi olan "milletin vekilleri'nin" her attıkları adımı ve aldıkları kararı dikkatli bir şekilde geliştirmelerinin mesuliyetini unutmamaları gerekir.

b) İsrail'in içinde ve Gazze'de yapılması gerekenler:

Hamas'ı ezip, yok etmeye çalışmak ve Gazze'nin idaresini El-Fetih'e devretmek planından İsrail vazgeçmelidir. Mahmut Abbas'ın İsrail tankları üstünde Gazze'ye girmesi demek, bölgede ki savaşın daha bir on yıl uzaması demek olur. İsrail'in içindeki uzmanlar da bu görüşe katılmaktadırlar.

Lübnan'dan açıklama yapan Hassan Nasrallah'ın sözleri yabana atılmamalıdır. " Mısır'ın idarecileri bu gün işlenen cinayet ve cürümlere ortak olmaktadır.....çünkü, onlardüşmanın, Filistin halkını ezmesine, maneviyatını kırmasına ve inancını yitirmesine yardım eden "işbirlikçilerdir". Bu mutlaka sona ermelidir." Burada sadece Mısır dile getirilmekle birlikte,bu ifadeler, tüm pasif kalmış ve beceriksiz Arap devletlerine ve onların idarecilerine gönderilmiş bir mesajdır. Burada yaklaşan "dip dalganın" da sesleri duyulmaktadır. Bütün bunlar gözden kaçırılmamalıdır.

Gazze'lilerin tüm ümit ve imkanlar yok edilir, Gazze'liler bu harabeye dönmüş ortamda yaşamaya mahkum bırakılır ve Gazze muhasarası da aynen devam edecek olursa durum şimdikinden daha kötü bir noktaya ulaşabilir.

İsrail, Araplar arasında ki mutedil grupları ve diyalog'a rıza gösterecek komşularını da bütünü ile kaybedebilirler. Böylece de etraflarında kendilerine

çok benzeyen sert ve "şahin" grupların artmasına sebep olabilirler. Bu sebeple, İsrail yöneticileri iç politikayı ve seçim hesaplarını bir tarafa bırakarak, daha dengeli, ölçülü ve hakkaniyete daha yakın bir yönetim tarzı bulma yollarını aramak zorundadırlar.

Eğer bölgeye demokrasi, insan haklarının üstünlüğü ve hukuk'un üstünlüğü gibi yüksek değerler yerleşecekse, o zaman bunlara tam ve dürüst bir şekilde uymak ve sonuçlara saygı göstermek te gerekmektedir.

İşin belki de en doğru çözüm yolu, 2006 seçim sonuçlarına dönüp, haklı şekilde seçilmiş olanın hükümete gelmesine imkan tanımak ve olayların rayına oturmasına izin vererek uzlaşmacı bir tarzda birlikte yaşama yollarını aramaktan geçeceğe benzemektedir.

En kısa zamanda yeni Barış planlarına geçilmesi gerekmekte olup, OrtaDoğu'da pratik ve akılcı bir yol çizen geniş bir planın da yapılması gerekmektedir.

Bu arada İsrail, OrtaDoğu'da sadece Batı'nın bir uzantısı gibi değil de, o bölgenin bir parçası gibi hissedip, öyle düşünmeye başlarsa, atılacak adımların daha verimli olacağı da muhakkaktır.■